

ANNE INGHILD JOHNSEN MALDAL

Her

kommer vi!

- Ingen aldersgrense i Guds rike

HERMON FORLAG

Innledning

Jeg hadde i mange år en engasjert og ivrig sjef, og fikk etter hvert en ny av samme slag som lenge har vært etter meg for at jeg skal skrive ned noe av vår historie rundt barna og Gud rike. Disse skriviene handler mye om livet i og ut fra IMI-kirken.

Jeg vil i det følgende bruke både betegnelsen IMI og IMI-kirken. IMI føles mer uformelt og nært, jeg håper dere følger meg i dette.

Bibelhenvisninger vil stå med uthevet skrift fordi Gud Ord er så viktig for IMI-kirken – og for meg. Det er lettere å få øye på dem når de er uthevet, og det er lettere å finne dem igjen etterpå, også. Noen skriftord er gjengitt i sin helhet, andre står nevnt bare i form av en henvisning. Jeg anbefaler å ta tid til å slå dem opp. Jeg vet av egen erfaring at det ikke alltid skjer når jeg leser en bok, derfor har noen av henvisningene stikkord som sier noe om hvilke skatter man finner i det skriftordet.

Boken har fem ulike deler som henger tett sammen. Det er ikke bare beskrivelser av hva som er praksis, det er mange spørsmål, tanker og refleksjoner. Vi har lett for å gå direkte til «hvordan?» og «hva?», og jeg vil gjerne se litt på hvorfor-spørsmålet, som er helt essensielt for å gå videre til hva og hvordan. Hvorfor-svarene kan alle relatere til, mens det vil se svært forskjellig ut med hensyn til hva og hvordan, alt etter hvor vi bor, hvem vi er, hvilke spørsmål vi selv har stilt og ikke minst – hvem vi omgir oss med.

Dette handler om barna våre, om oss som foreldre og familie, om menighet som storfamilie, om lederskap og om samfunnet. Det handler om nåtid og om framtid samtidig. Det vi gjør – eller ikke gjør – knyttet til barna, får stor betydning, i lang tid framover.

Takk!

Takk til ...

Gud, for at Du er min rette Far og for at Du sendte Jesus! Jesus, min beste venn og største glede i livet. Kjære Hellige Ånd som alltid er på hugget og gjør at jeg aldri er alene. Takk for at du aldri gir meg opp og alltid er til stede og gjør så mye godt for meg og andre! Takk for at lyset er sterke enn mørket – alltid.

Tora og Hanna, mine to fantastiske og nydelige døtre. Dere har jammen gode gener! 😊 Takk for alt dere har lært meg om kjærlighet og om ærlighet ... så stolt av dere og glad i dere. Takk for at du har sendt generasjonene videre gjennom Anna Lucia Eugenie og Caleb Sylvester, Tora. Elsker dere alle fire!

Trygve, som faktisk holder ut med store doser meg. Takk for din glede, naturlighet, styrke, tro, tilbedelse, iver, trofasthet og kjærlighet. For at du gir meg frihet til å være meg. Du lærer meg så mye. Ikke minst om farskap. Takk for god hjelp med boken i innspurten. Elsker deg.

Takk for alt du har bidratt med til denne boken, Lucia! Takk for at du finnes og for all glede og alt du lærer meg om livet og om Gud. Elsker deg.

David og Sigve som har tatt imot meg og oss på en så god måte. Dere er to flotte, staute unge menn som jeg er så glad for å ha blitt kjent med, og som både deres far og jeg er svært stolte av! Glad i dere!

Svigersønner, svigerdøtre – for en velsignelse å utvide familien med nye sønner og døtre! Lite visste jeg om hvor stor glede det er i denne fasen av livet på grunn av dere! Takk for at dere våger å utfordre meg! Glad i dere!

Min kjære mor som har lært meg hva trofasthet og utholdenhet

DEL 1

Ingen aldersgrense!

– OM HVEM SOM HAR
DEL I GUDS RIKE

«Fra barndommen av har Jesu hjerte vært
min første kjærighet.»

MOR TERESA

Kapittel 1

VERY IMPORTANT PERSONS

[VELDIG VIKTIGE PERSONER]

Hvor begynner historien vår? Hvordan ville livet vårt sett ut om vi kom ut som ferdig utvokste voksne? Hva er Guds mening med å skape barn? Hvorfor ble Jesus født som en baby i stedet for å komme direkte fra Himmelen som 30-åring? Hva i all verden er vitsen, og hva kan vi lære av det? Om Gud? Om oss selv? Om hvordan vi best kan organisere livet vårt? Hva sier barna oss? Om Gud og Guds rike? Om oss selv?

Slike spørsmål er jeg sikkert ikke alene om å stille. Hvis jeg tar feil, har jeg kanskje allerede mistet deg på veien, men det håper jeg ikke. 😊

Inkarnasjonen begynte med et lite barn. Gud ble menneske, nærmere bestemt en liten baby. Søtt? Nepe. Livet vårt begynner som små babyer, det er felles for oss alle uansett, fattig eller rik, kvinne eller mann, ung eller gammel, europeer eller asiat. Ingen av oss kommer bort fra det faktum at vi ble født som små barn, og det er noe som er felles for hele menneskeheten, i tillegg til at vi alle er elsket av Ham som skapte oss. Det meste ellers er forskjellig. Hva sier det oss? Hva sier *barna* oss, og hvordan kan vi få det med oss?

Cirka 40 prosent av verdens befolkning er under 15 år. Vi har like mange grunner for å engasjere oss i disse spørsmålene som det finnes barn og unge på jorden. Ikke som kommende voksne, men som de barna de er. Nå.

«Småbarna som dere trodde ville bli til bytte, og de barna som ennå ikke vet forskjell på godt og ondt, de skal komme inn i landet. Jeg gir det til dem, og de skal innta det.»

5. MOSEBOK 1,39 (BIBELSELSKAPET 1975)

Ja! Jeg elsker det verset, og jeg lever ut fra denne sannheten: Guds planer er større enn våre planer, og Han vil elske og reise opp barna våre, og generasjonene etter dem, helt til Jesus kommer igjen. Han vet hva Han holder på med, Han er ikke med på det vi finner på å gjøre, det er vi som blir med *Ham*. Det er vi som kan bli med barna inn i det lovede landet – om vi ikke sovner i timen!

Jeg har få romantiske forestillinger om små eller store barn. Jeg er fullt klar over nattevåk, bæsjebleier, grining og slåssing, små og store grunner til bekymringer og hardt arbeid i uoverskuelig mange år. En allmektig Gud ville ikke hatt *noe* problem med å la oss bli født som voksne, så hvorfor barndom, hvorfor ungdomstid?

Hva sier barna oss som er så viktig for Gud? Hva hadde vi ikke skjønt uten dem?

Et barn etter *soaking*, direkte sitert fra arket det ble skrevet på:

«Alt ble svart. Og så kom mange farger opp og lyste fram for mei. Det var gul rød og bakgrunnen var svart. Det var helt vidunderlig.»

Denne boken kommer til å inneholde ganske mange sitater. Kanskje er de satt på spissen for å få fram et poeng, og mitt håp er at noen av disse kan gi oss noe å tenke på som kan peke på en retning videre.

«Det ligger et viktig voksenkorrektiv i mange av barne-tekstene i Bibelen. Gud vil forplikte oss til å se verdien og verdigheten i det som er smått i verden ... Barn er dagens samfunn og dagens kirke.»

**PAUL ERIK WIRGENES, PREST OG AVDELINGSDirektør I
KIRKERÅDET I VÅRT LAND 6.6.2013**

I **Hebreerbrevet 8,11** står det «*fra den minste til den største*», og i **Lukas' evangelium 2, 52** står det at selveste Jesus «*gikk fram i alder og visdom.*» Om barna er viktige for Gud selv, skulle de være viktige for oss, og vi bør forvente store ting av alle som har Kristus i seg. «*Kristus er blant dere, håpet om herligheten!*» står det i **Kolossierbrevet 1,27**. Jesus i barna er intet unntak!

Det har alltid vært kamp om barna. Fra tidenes morgen og til denne dag. Nytt i Norge nå er at det er lov å fjerne et foster om du venter tvillinger eller mer. De voksnes rettigheter går foran barnets, kvinners rettigheter stilles opp mot barns rettigheter, og som alltid er det de voksnes behov som kommer seirende ut. Det skrives nærmest daglig om alt fra sorteringssamfunn til skoleøkonomi og stengte svømmehaller.

Hvis Jesus er på barnas parti, vil Han også være der barna er. Hva går de voksne da glipp av, om de skyfler barna bort i en krok eller ned i en kjeller? Barna var til stede der hvor Jesus underviste og gjorde undergjerninger. Gud selv poengterte i Det gamle testamentet at når det var noe viktig Han ville si, måtte barna og kvinnene være der.

Familiemønstrene våre, menighetenes organisering, rikdommen vår – alt dette og mer til kan være hindre for at barna får komme til Jesus, eller de kan være døråpnere. La oss se på hva vi vet og hva vi kan gjøre med det vi vet.